

Vreme: 26.09.2026 08:00

Medij: euronews.rs

Link: <https://www.euronews.rs/kolumne/vesna-knezevic/244530/kolumna-vesne-knezevic/vest>

Autori: Vesna Knežević

Teme: Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture

Naslov: "Elite" na ringišpilu ignorancije

10576

Nova kolumna Vesne Knežević

Od svih hroničnih frazetina koje već dva veka sprečavaju stabilizaciju srpske državnosti, trenutno je najopasnija jedna relativno nova, "Ovo nema nigde!". Poenta je, nigde osim u Srbiji. "Nema nigde" da ljudi poginu zbog nehata i nemara. "Nema nigde" da se dopuštaju prava iz dvojnog državljanstva, ili da se na izborima glasa u zatvorenoj kabini. "Nema nigde" primitivnosti kao sada, jer "kulturna Srbija tek treba da dođe", kako je na N1 (24.9.) izjavila profesorka Mirjana Nikolić sa Studentske liste. Ima i podvarijanta "nikad se tako nisko nije palo" u vladavinu divljih, neobrazovanih i prostih. Da sanjarima besne duše uništim iluzije, "to" ima svuda. Često kod njih samih, a i inače, gde god se pogleda u državama pretpostavljenog uređenog tipa.

Najpre, kako stoje stvari na nivou obične pristojnosti? Rektorka Univerziteta umetnosti Mirjana Nikolić je pred početak izbornog sučeljavanja odbila da se rukuje sa predsednicom Parlamenta Anom Brnabić jer ne želi da dodiruje socijalno leprozne osobe. Rado bih da potvrdim da to nema nigde u uređenom svetu nego samo kod te, navodno elitne blokadne inteligencije u Srbiji, ali ne mogu, stvarnost bi me kompromitovala. Rado bih, jer mi se ne dopada kakvim drskim izvrtanjima obezvređuju postignuti ekonomski napredak zemlje.

Ali i to ima svuda, da se nosioci nezadovoljavajućih političkih stavova ne tretiraju kao oponenti, već kao leprozne jedinke, kužni pacovi, insekti s borelijama. Takva neumoljiva fizička polarizacija se istina još nije uselila u velike televizijske debate u Austriji ili Nemačkoj, no ima dana. Austrijski partijski prvaci će se uvek rukovati sa Kicklom iz "radikalne desnice", kako dobar deo srpskih medija i dalje ignorantski zove FPÖ. Na austrijskoj političkoj sceni se još poštuju volterovske tradicije iz čuvene rečenice, u slobodnoj parafrazi "gospodine, odvratno mi je to što govorite, ali ću poginuti za vaše pravo da to govorite".

Za Nemačku nisam sigurna. Ona se već našla na stabilnom trajektoriju u polarizaciji svakog tipa. Ne mogu da zamislim kako se kancelar Merz pred debatnim kamerama rukuje sa Alice Weidel iz Alternative za Nemačku. Istina regularni izbori su daleko, februar-mart 2029. godine, ali izvesno činjenično stanje od prošle godine dobro ilustruje trend. Tada je izbila afera u pravorekim nemačkim medijima, nakon što se kancelar rukovao sa političarem Alternative iz Hesena. Ispostavilo se da nije, bila je to montaža koju je podmetnuo neko iz Alternative da se zabavi, ali je skandal bio silovit. Ne zbog montaže, mreže su pune iluzionističkog novinarstva, nego zbog mogućnosti da je istina. Mi ne dodirujemo takve ogavne osobe, oglašavao se kancelarov CDU.

Ali političari u takozvanom sređenom svetu se još i drže stare pristojnosti. Bar pred upaljenim kamerama se sete da je kulturno ophođenje civilizacijski imperativ. Srpski kandidati sa Studentske liste i to odbijaju. Pre bi s upaljenih kamera prešli na zapaljene kamere nego što bi pribegli samokontroli. Marš, čibe Brnabić, ti se nisi školovala kod nas, već tamo zapadno belosvetski, daleko im lepa kuća. To je horor srpske polarizacije. Horor EU polarizacije je da se ona preko woka i novog talasa antisemitizma raširila odozdo, u kulturnoj javnosti, od elitnih festivala, do školskih priredbi.

Duplo državljanstvo, to nema nigde!

Vreme: 26.09.2026 08:00

Medij: euronews.rs

Link: <https://www.euronews.rs/kolumne/vesna-knezevic/244530/kolumna-vesne-knezevic/vest>

Autori: Vesna Knežević

Teme: Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture

Naslov: "Elite" na ringišpilu ignorancije

Politički hirovita blokadna inteligencija ne zna kako bi se odnosila prema činjenici da srpski zakoni dopuštaju dvojna državljanstva.

Liga socijaldemokrata Vojvodine čak traži "hitno oduzimanje državljanstva i trajnu zabranu ulaska u zemlju svim osobama s dvojnim državljanstvom, koji ne žive u Srbiji, a pristanu da budu saučesnici u režimskoj izornoj krađi." (N1, 17.9.).

Njihova, i uopšte opoziciona reakcija je, da to nema nigde da "duplaši" menjaju izbornu volju građana Srbije, a kao što je poznato, druge građane Srbija i nema osim opozicionih i blokadno-studentskih. Svi ostali su, shodno "zaokruženoj referendumskoj atmosferi" (citat Miroslav Aleksić u emisiji Minje Miletić, 24.9.) socijalna kuga u gore opisanom smislu.

Kao prvo, institucija dvojnog državljanstva postoji svuda. Praktično polovina od 195 država na planeti dopušta dvojno državljanstvo. Ne neke divlje i leve države, već demografske i geografske gromade kao USA, Kanada i Brazil, u Evropi Ujedinjeno kraljevstvo, Francuska, Italija, Irska, Švedska, Portugal, Švajcarska, od drugih važnih primera Australija, Turska, Izrael, Južna Afrika. Ima i onih koje su na pola puta, kao Hrvatska, koja dopušta državljanstvo po poreklu, recimo pradeda se krajem devetnaestog veka iselio sa Brača u Ameriku, ili 1945 u Argentinu, pa su sad svi potomci, i oni koji ne znaju hrvatski, državljani Hrvatske. Ali ako Francuz želi da postane Hrvat, može samo ako se odrekne francuskog pasoša.

Koji je generalni problem sa dijasporom naoružanom dvojnim državljanstvom? Nema kontrole! Neka pravila rođena iz prakse međutim dopuštaju prognozu. Austrijska dijaspora, koja je prava dijaspora utoliko što ta zemlja striktno zabranjuje dvojno državljanstvo, glasa za Zelene. Hrvatska dijaspora je većinski hadezeovska, konzervativna, desna i uvek na tu stranu koriguje rezultate nacionalnih izbora. Srpska dijaspora je, takva su barem očekivanja studentskih lidera, blokaderska, levičarska i odlučna da "pruži doprinos referendumskoj atmosferi", to jest zapali maticu u vatrama ekstremne polarizacije.

Osim Srba u Bosni, koji nisu napredno blokadni nego naprednjački zaostali, tako reći "šumski Srbi" neosetljivi na progres. Ali, kako zakonski razdvojiti dijasporu koja bi da glasa za "Studente", od one koja će da glasa protiv njih? Pravno, to je drveno gvožđe, ali kako blokadna inteligencija izmišlja zakone u hodu, ne isključujem takvu mogućnost. Možda im padne na pamet nešto što niko nikad nije koristio, kao postavljanje "čoravih kutija" u šumskim izbornim jedinicama.

Trula nadstrešnica, to nema nigde

Ima, i to u mnogo gorim brojevima.

Evo do sada najstrašnijeg primera, koji se zbio u jednoj od najuređenijih, socijalno i pravno najstabilnijih evropskih država, Austriji.

U požaru koji je izbio na alpskoj skijaškoj železnici Kaprun 2000. godine, izgorelo je/od dima se ugušilo 155 ljudi. Iz gorećeg zapušenog kamina koji se razvio kad je kompozicija ušla u tunel, izvuklo se samo dvanaest osoba. Nesreću je izazvala varnica s malog kalorifera u jednoj od kabina, tipa koji je predviđen samo za kućnu upotrebu, ne za turističko-industrijska postrojenja tog ranga.

Sudski proces se vodio protiv 16 optuženih, od ljudi iz Kaprunske alpske železnice, preko inspektora tehničke bezbednosti, proizvođača kalorifera, snabdevača hidrauličkim uljem, do nacionalnog [Ministarstva saobraćaja](#). Godine 2004. su svi oslobođeni "u odsustvu dokaza da su počinili akte grubog nemara". Tri godine posle toga je jedan američki advokat podneo zbirnu tužbu/class lawsuit protiv istih osoba, ali je to završilo njegovim ličnim bankrotom. Ed Fagan, koga zanima.

Država, kapital i nacionalni interes su zbili redove. Jedini krivac je kalorifer, on je zapalio hidrauliku i pobio ljude. Za masovnu smrt u tunelu do danas niko nije odgovarao. Ne samo to, nego niko više i ne postavlja pitanje odgovornosti. Lanjski sneg. Niko se ne seća kaprunske katastrofe, osim ceremonijalno na okrugle godišnjice, kao da je taj dan s neba pala vatrena kiša i zapalila 155 ljudi.

Primitivizam u medijima, to nema nigde

Najteže mi pada foliranje uzvišenog tipa, kad vidiš da lažu, ali se nadaju da će uz dovoljno zgražavanja uspeti da proguraju tezu o primitivizaciji nacionalnog prostora sada i ovde, "gde kulturna Srbija tek treba da dodje".

Kad na primer "Naš protest", NGO za zaštitu patetike, patosa i parketa na RTS-u, objavi na instagramu kako se pod Naprednjacima srozao kvalitet programa na Radio Beogradu. A bio je tako dobar, kao BBC nekad (davno).

Njihovo saopštenje je vrhunac prodavanja magle: "Radio Beograd je duže od jednog veka bio svedok pismenosti, institucija koja je negovala pravilan govor, vrhunsku kulturu i biranu muziku. Bio je standard i branik od neukusa. Danas se taj svetionik gasi. Po prvi put u istoriji ove kuće u etru (sic!) imamo javno pozdravljanje rodbine, estradne razgovore i muzički šund koji vredi inteligenciju svakog pristojnog

Vreme: 26.09.2026 08:00

Medij: euronews.rs

Link: <https://www.euronews.rs/kolumne/vesna-knezevic/244530/kolumna-vesne-knezevic/vest>

Autori: Vesna Knežević

Teme: Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture

Naslov: "Elite" na ringišpilu ignorancije

građanina. Dokle?"

News flash: Primitivizma je u programima Radio Beograda uvek bilo. Pouzdano znam, jer sam i sama u jedno doba imala radnu obavezu da proizvodim primitivizam. Kako mi je nedostajao entuzijazam za informativne emisije o titoizmu bez Tita i štafeti za mrtvog vođu, smestili su me za kaznu u "Večeras zajedno", gde se javno pozdravljala rodbina, vodili estradni razgovori i svirao muzički šund koji je vredeo inteligenciju svakog pristojnog građanina.

To je najmračniji momenat moje profesionalne karijere, kad sam pod strogom komunističkom kontrolom najavljivala "Ne klepeći nanulama", i čitala kako Radmila iz Štutgarta čestita bratancu u Paraćinu rođenje sina ("bravo bato!"). Šta mi je tu uopšte preostajalo nego da se udam u Zagrebu i pobegnem od te prostote u koju me je gurnula napredna levica u tadašnjoj srpskoj kulturi? I nije to bila jedina emisija takvog tipa na Prvom programu Radio Beograda osamdesetih.

A tek primitivizacija političkih sadržaja pod Miloševićem, spuštanje standarda, direktno izmišljanje, masovno otpuštanje nepodobnih? A "Žikina šarenica" u prvo praskozorje slobode?

Pa novokomponovano hopa-cupa Novih godina, gde se novinarke tuku da polugole u večernjim haljinama istrče u prvi plan? Sad govorim o televiziji, ali odmah se vraćam na radio. I sama sam vodila jedan novogodišnji program na Dvestadvojci, ne pravi, već onaj posle tri ujutru kad niko ne sluša. Svejedno su me izneli na nosilima posle toga, ne zbog alkohola, već od poniženja. Iako niko od mene nije tražio da, kao Sandra Perović, nosim satensku mašnu metar sa metar na reveru. Komunistički diktat sam mogla da preživim, ali diktat lošeg ukusa me je dokusurio.

U saopštenju me naročito razveselilo ono o "pravilnom govoru", kako "prvi put u istoriji ove kuće u etru" to više ne važi. U etru? Valjda "u eteru". Ili Radio Beograd sada zaista emituje iz Etra, što je ona milanska kuća koja proizvodi bolesno skupu folklornu modu s paisley-mustrama? Ima i drugo objašnjenje, da su pisci "Našeg protesta" upravo kupovali u Etru nešto za koju hiljadu evra, može se, dobro se danas zaradjuje u Srbiji, pa im se potkrala frojdijanska omaška.

Ima i treće objašnjenje, da im je samo do plačljivog zgražavanja, ne do profesionalnog poštenja. Ali i to je epidemija koja hara evropskim medijskim prostorom i nikako nije ograničena na srpsku podružnicu Etra.

